

Pregó de la Festa de Sant Romà

Pregoner: Enric Matarrodona i Puigdemont

Data: 12 de novembre de l'any 1988

Ajuntament de
Lloret de Mar

SAMLM
SERVEI D'ARXIU MUNICIPAL DE LLORET DE MAR

Enric Matarrodona i Puigdemont va ser presentat per l'alcalde de la vila, Sr. Jordi Martínez i Planas. Després de saludar tots els presents, Corporació Municipal i alcaldes de la rodalia inclosos, Martínez va anunciar que aquest any s'havia triat un periodista per fer el pregó amb la intenció d'anar variant el punt de vista i obtenir, així, noves visions de Lloret, a partir de la impressió que aquesta vila desperta en els forasters. Lògicament un home que estava al front de Punt Diari de Girona i que dia rere dia anava veient i valorant les notícies que apareixien sobre la taula referides a Lloret, havia de tenir algun concepte format de la realitat d'aquest poble i sens dubte que la seva aportació seria interessant.

Pregó

Lloretenques i lloretencs!! Permeteu que aquest humil periodista us doni un moment la tabarra per anunciar-vos que esteu de festa, que un any més ha arribat la diada de Sant Romà i que per tant teniu l'obligació de deixar durant uns dies els maldecaps de la temporada turística. Que res no us aclapari! Encara que avui tingueu el ministre d'Hisenda per aquí, no hi penseu més en la declaració de renda, ni en els impostos, ni en l'IVA, ni l'IPC, ni com està el canvi de moneda estrangera. Deixeu-lo estar, i si busqueu un moment de tranquil·litat, que el trobareu, podeu esbravar-vos llegint o repassant el que va succeir a la vila, ara fa dos-cents anys, amb la Revolta dels Joseps. Però aneu amb compte de seguir l'exemple, perquè allò va acabar malament. És a dir, pagant:

Aproveiteu aquests dies per anar a fer un tomb fins a la cala Morisca - que encara que la reclami Tossa ja us la podeu considerar ben vostra- i contemplar les restes arqueològiques de la nostra civilització. Però, això sí, amb calma i oblidant-vos que el nom del poble va ser famós mundialment a causa d'uns senyors que hi van fer un forat per guardar-hi uns saquets plens d'una substància innòcua denominada haixix. I tot plegat per poder-s'hi guanyar la vida. No patiu, tot està controlat. Heu de tenir fe. Fe en els Mossos d'Esquadra, fe en la Guàrdia Civil, fe en la Policia Nacional, fe en la Policia Municipal i sobretot, sobretot, fe en Sant Romà.

Deixeu per uns dies de criticar els funcionaris, regidors i altres espècies municipals. No digueu que no fan res i doneu-los la butlla, aquests dies de festa, perquè no hagin de fitxar com han fet d'ençà que l'amo els va instal·lar el controlador més modern de tot l'Estat. Demaneu a l'alcalde que els canvis de circulació de proves que fa els dissabtes siguin diaris aquests dies de festa. Serà una diversió més per a vosaltres. Cada matí en sortir del garatge o de l'aparcament haureu d'endevinar si s'ha d'anar cap a la dreta o cap a l'esquerra. A més a més, amb l'embolic que es produirà, l'alcalde podrà exercir el seu hobby de guàrdia urbà amb l'avantatge que esvairà les crítiques de l'oposició quan li diuen que no és mai al poble.

Podríeu enviar també un tèlex d'urgència al ministre Narcís Serra perquè obliguin els flamants f-18 a sobrevolar la platja. Amb una mica de sort, no pas gaire, tindreu un espectacle molt més lluït que el de l'avioneta de publicitat que aquest estiu va amarar a tres-cents metres de la platja de Fenals.

No cal tampoc que us preocupeu pels desitjos d'alguns tour operadors quan diuen que el millor per al vostre poble seria que se n'enderroqués la meitat. Perquè, i si després resulta que els turistes es queden atrapats aquí sense autocars que els retornin al seu país? No hi creieu en la dita que el sol brilla per a tothom. Per a segons qui, sol ser núvol tot l'any. I aprofiteu també aquests dies de més tranquil·litat per somniar.

Ajuntament de
Lloret de Mar

SAMLM
SERVEI D'ARXIU MUNICIPAL DE LLORET DE MAR

Somnieu que els jardins de Santa Clotilde ja són municipals del tot i que el jardí botànic de Blanes no toca pilota comparat amb el vostre. O que el parc de can Xardó ja és una realitat i permet fer-hi a tots els ciutadans i estadants llargues caminades i migdiades a sota la frondositat dels seus arbres. O que la nova il·luminació de la platja és tan potent que fa la funció del bronzejador i permet establir torns de turistes esterrossats tant durant el dia com durant la nit. Que des d'ara les estadístiques són les que han de ser i que podeu saber amb una exactitud científica els estiuejants que han vingut i els que han marxat, sense necessitat de comptar els quilos de brossa que es recullen o les hamburgueses que es despatxen. Somnieu que el nou aparcament subterrani, que l'Ajuntament ja ha dit que es pot construir, serà la solució a tots els problemes circulatoris, encara que els amants dels records se us emportin els senyals de trànsit.

Feu un esforç per imaginar-vos un consistori on tot siguin flors i violes, on no hi hagi aixecades de veu ni trepitjades a l'ull de poll. Intenteu veure els regidors de l'oposició fent regals seriosos, no pas a l'estil gibertià, i repartint petons i abraçades cada vegada que se'ls aprovi una moció. I tot això amanit amb una gran comprensió per part de l'equip de govern i que com a senyal de bona voluntat es faci un nou decret per aixecar la veda de fumadors durant els plens. Un ambient on l'alcalde s'hi trobi tan bé que es vegi en l'obligació de declarar que pensa presentar-se a totes les eleccions fins que li arribi la jubilació.

I si feu un esforç encara més gros podreu entrellucar com es crea la comarca de la Selvammar i com Lloret n'és proclamada capital. Us recomano que aquests dies de festa tingueu cura de no llegir diaris. Comprar-los sí, només faltaria. Heu de saber que la norma del periodista és omplir paper empatollant-se qualsevol cosa, escriure del que no entén i fer la guitza sempre que pot. Passeu-ho tan bé com sapigueu, que costa ben poc, i vigileu que les autoritats no en facin una norma de la restricció horària de la nit de Sant Joan. Gaudiu de les hores d'esbarjo que us heu ben guanyat. Però feu-ho amb seny, perquè després, tornar a la feina pot transformar-se en una dificultat pròpia dels millors funambulistes.

I si el remei que us he intentat explicar és pitjor que la malaltia i passada la festa continueu amb el mal de cap, sempre teniu la sortida d'exigir aspirines a qui en té un contingent més gros en tot el municipi. No cal que us en digui el nom. Tingueu unes molt bones festes de Sant Romà.